

Τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον ποιημάτων τοῦ νεαροῦ ποιη-
τοῦ κ. Ἑμμανουὴλ Στρατουδάκη μετ' αἰσθήματος γε-
γραμμένον ἀφιερῶμεν τῇ Πανεπιστημιακῇ φάλαγγι, ἥτις
εὐχόμεθα νὰ γίνη ἀρχὴ τῆς θεμελιώσεως τοῦ ἀρίστου θε-
σμοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς. Γένοιτο!

ΑΣΠΑΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΑΛΑΓΓΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Πάλι νύβητ' ζηλεμένη διαλεχτὴ στὴ μπαγιονέτα
Τὴν καυμένη μας μανούλα τὴν Ἑλλάδα μας χαιρέτα...
Κι' ἂν σὰς κράζανε οἱ φράγκοι νόθους τῆς παληκαριᾶς
Δεῖχτε πάλι τὰ φτερά σας ἀετοὶ τῆς ἑλευθεριᾶς.

Ἐξυπνοῦν σ' τὸ περασμά σας τὰ ἀντρεωμένα χρόνια
Ποῦ γεννήσανε τοῦ Διάκου καὶ τοῦ Μάρκου τὰ μιλιόνια.
Ἐξυπνοῦν... κ' ἡ φουστανέλα τὰ παιδιὰ τῆς χαιρετᾷ,
Καὶ σὰ σύγνεφο τοῦ Μάρτι ταξειδιάρικο πετᾷ.

ᾠ! καλῶς τὰ χελιδόνια στὸ καινούριό μας λημέρι
Ποῦ στολίζ' ὁ Πατριάρχης μὲ τὸ Ῥήγα τ' ἅγιο ταῖρι...
ᾠ! καλῶς τα ποῦ μᾶς φέρνουν ἀνοιξι κι' ἀνατολὴ
Εἰς τὴν ὠμορφὴ θωριὰ τους στὴ γλυκιὰ τους κεφαλῇ.

Λεβεντιά μου πῶς σοῦ μοιάζουν εἰς τὸ πρόσωπο τὰ κρῖνα
Εἰς τὰ στήθια τὸ καμίνι καὶ στὸ χέρι ἡ καραμπίνα.
Πῶς σοῦ μοιάζει παινεμένη καὶ βαρεῖα πορπατησιὰ,
Μέτωπο καμαρωμένο, πολεμάρχου φορεσιὰ.

Ζωνταναὶς ἐλπίδες πάλι ξεφутρώσανε στὴ γῆ μας
Μὲ τοῦ Μάρτι τὴ δροσοῦλα καὶ χαϊδεύουν τὴ ψυχὴ μας,
Δίνουν νύβητ' στὴ καρδιά μας καὶ καινούρι' ἀναπνοή...
Ἔτσι ζοῦν τὰ παληκάκια... Στὸ τουρέκ' εἶν' ἡ ζωή...

Ποῖς, σχολεῖό μου παινεμένο, φλογερὸ σ' εἶπε καμίνι;
Ποιὰ προμάντεψε ἀγάπη τ' ἦτανε γραφτὸ νὰ γείνη;
Ἀχ! ἄς ἔλθῃ νὰ κυττάξῃ τὴ θερμὴ σας λεβεντιά
Καὶ τοῦ καμινιοῦ τῆς φλόγες μὲς σ' τοῦ ἔθνους τὴ νυχτιά.

Εἶναι σὰ γυμνὴ ἡ χώρα ποῦ ζῆσε μὲ τὸ τουφέκι
Τόσα χρόνια εἰς τὸ χέρι καὶ στὸ στόμα τὸ φουσέκι,
Καὶ γιὰ νὰ ντυθῇ τῆς πρέπει κλέφτικη ἀρματωσιὰ,
Ξύλινος σταυρὸς σ' τὰ στήθια, πολεμάρχου φορεσιὰ...

Γλυκοχάραμα καυμένο, πρόβαλλε ν' ἀναστηλώσης
Τῆς καρδιάς τῆς μαραμέναις κι' ἀπ' τὸ λήθαργο νὰ σώσης.
Κάθε λόγχη καὶ ἀχτίδα, κάθε στόμα καὶ φιλή,
Κάθε μέτωπο δροσάτο καὶ γλυκεῖα ἀνατολή...
ᾠ! πετᾶτε, ζηλεμένοι ἀετοὶ, μὲς σ' τὸ λημέρι
Ἡ Ἑλλάς φρουρὸ σὰς δίνει τὸ μαρτυρικὸ τῆς ταῖρι...

Ἀθῆναι 8 Μαρτίου 1876.

— Ποιῆσις ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗ. —

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἀριθμοί. — Τὸ βάρος τοῦ ἡλίου εἶναι 2,096, 000,000,000,000,000,000,000 τόνων τῶν χιλίων χιλιογράμμων, τὸ δὲ τῆς γῆς 5,875,000, 000,000,000,000 μόνον.

Ὁ κολοσσὸς τῆς Ἑλευθερίας ἐν Ἀμερικῇ. — Ὁ κολοσσὸς τῆς Ῥόδου παριστῶν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ἔχων ὕψος 105 ποδῶν διετηρήθη ἐπὶ 55 ἔτη καὶ κατέπεσεν ὑπὸ τῶν δονησικῶν φοβεροῦ σεισμοῦ. Ἦδη δὲ ὡς διεθνὲς δῶρον, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἀμερικῆς, προτείνεται αὐτῇ ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἡ ἀνέγερσις κολοσσοῦ τῆς Ἑλευθερίας 196 ποδῶν ὕψους πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅστις θέλει χρησιμεύσει καὶ ὡς φάρος διαφωτίζων τοὺς ἐν τῷ λιμένι νύκτωρ εἰσερχομένους.

Ὅποια ὀφείλει νὰ ᾔναι ἐκάστη κόρη.

1. Κοσμία κατὰ τε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν.
2. Φιλαλήθης λόγῳ τε καὶ ἔργῳ.
3. Φιλόπονος καὶ οὐχὶ ὀκνηρά.
4. Εὐγενὴς τοὺς τρόπους καὶ τὴν καρδίαν.
5. Ταπεινόφρων, σεμνὴ καὶ ἐπιεικὴς πρὸς πάντας.
6. Φιλάνθρωπος καὶ φιλόζωος.
7. Εὐσεβὴς ἀγαπῶσα τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον.

Ἐκάστη κόρη, πλουσία ἢ πτωχὴ, πεπαιδευμένη ἢ μὴ, εὐεὶδὴς ἢ μὴ, ὑγιὴς ἢ πάσχουσα, μικρὰ ἢ μεγάλη καὶ ἔχει καὶ δύναται νὰ διαθέσῃ ὅ,τι ἀπαιτεῖται εἰς ἀπόκτησιν τούτων δηλ. ἀπόφασιν. Ἐνδεχόμενόν τινες νὰ στεροῦνται παιδείας ἕνεκα πενίας ἢ καλλονῆς προσώπου καὶ κομψότητος σώματος ἢ στολισμῶν κτλ., ἀλλ' ἐκάστη δύναται νὰ φέρῃ ἐπὶ τὸ ἀγνόν αὐτῆς μέτωπον τὸ στέμμα τῆς ἀρετῆς ὅπερ πολυτιμότερον καὶ αὐτῶν τῶν τιμαλφιστάτων ἀδαμάντων κοσμεῖ καὶ λαμπρύνει αὐτήν· καθότι διὰ τούτων καθίσταται εὐτυχὴς εκπληροῦσα τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς υπάρξεως αὐτῆς.

ΛΥΣΙΣ Γ' ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

Τὸ στοιχεῖον **Ο**.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ Β'.

ΑΝΝΑ.

Πρῶτος ἔλυσεν αὐτὸ ὁ κ. Νικόλαος Φρανζῆς ὅστις καὶ ἔλαβε τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον. Κατόπιν δὲ οἱ κύριοι Ἐπ. Σ. Τσάκονας, Π. Παναγιωτόπουλος καὶ Π. Γουλιμῆς ἐκ Μεσολογγίου.

ΑΙΝΙΓΜΑ Δ'.

Ἐγὼ βέβαια δὲν εἶμαι· ἀλλὰ τίς; — θὰ μ' ἐννοήσης,
Ἄν μὲ ἀναγραμματῇς· πῶς; — ὅθι μὲ καταδροχθήσης.

Πρόβλημα γ'. Τίς ὁ συγγραφεὺς οὗ τοῦ ὀνόματος ἀποτα-
λεῖ ὁ ἀναγραμματισμός.

Ναὶ ὁ λόκος;